

Ιερά Μονή Αγίου Δημητρίου Ζαλόγγου

[/ Οδοιπορικά - Προσκυνήματα](#)

Image not found or type unknown

Η θαυματουργική εύρεση της εικόνας του Ταξιάρχου Μιχαήλ στην κορυφή του Ζαλόγγου (876 μ.) τον 8^ο αιώνα οδήγησε τον ευλαβή βοσκό Σάββα να γίνει ασκητής σε μια σπηλιά του βράχου και έπειτα κτίτορας της πρώτης μονής των Ταξιαρχών. Τον 18^ο αιώνα ιδρύθηκε το νέο μοναστήρι στην βάση του βράχου και κτίστηκε το Καθολικό του αγίου Δημητρίου, μια μονόκλιτη βασιλική, στην οποία γύρω στο 1810 προστέθηκε τρούλλος. Το 1816 ολοκληρώθηκε η αγιογράφηση του ναού. Το 1777 έμεινε στο μοναστήρι για ένα μήνα ο άγιος Κοσμάς ο Αιτωλός. Στην τουρκοκρατία διέθετε 2.200 γρόσια τον χρόνο για τα σχολεία της περιοχής.

Από τους ηγουμένους της μονής ξεχωρίζουν: α) ο αρχιμ. Ιωσήφ Γκινάκας (1750). Αγwonίστηκε δίπλα στον Λάμπρο Κατσώνη, συνελήφθη και οδηγήθηκε στην Κων/πολη. Αρνούμενος να αλλαξοπιστήσει αποκεφαλίστηκε γινόμενος ιερομάρτυρας, β) Αρχιμ. Ανανίας (1825-1840). Εσφάγη, ημέρα Κυριακή, λίγο μετά την Θ. Λειτουργία, από τους αδίστακτους αγάδες της Λάμαρης, για να μπορέσουν να αρπάξουν τα κτήματα της Μονής.

Η Μονή υπέστη πολλές καταστροφές από τους Τούρκους το 1824, το 1854 και κυρίως το 1897 κατά τον ελληνοτουρκικό πόλεμο. Το 1916 ανακαινίσθηκε επί ηγουμένου Αγαθαγγέλου. Μετετράπη σε γυναικείο μοναστήρι το 1962 από τον Μητροπολίτη Στυλιανό. Ο βράχος του Ζαλόγγου είναι συνδεδεμένος με την αγία αυτοθυσία των 300 περίπου Σουλιωτισσών, που - μετά την κατάληψη του Σουλίου από τον Αλή - περικυκλωμένες από τους Τούρκους στην κορυφή του βράχου,

προτίμησαν, αντί να καταλήξουν στα χαρέμια τους, να θυσιαστούν πέφτοντας με τα παιδιά τους. Η αδελφότητα της Μονής σήμερα αποτελείται από 12 μοναχές με ηγουμένη την Γερόντισσα Φεβρωνία.

Η Μονή κάθε Παρασκευή παραμένει κλειστή για τους προσκυνητές.

Πηγή: Ημερολόγιον 2014, Αφιέρωμα στις παλαιές ιερές μονές της Μητροπόλεώς μας, Ιερά Μητρόπολη Νικοπόλεως και Πρεβέζης, Πρέβεζα 2014.